

CBE Z26009055, beroep 531**beoordeling project**

UITSPRAAK

in het geding tussen de heer A. te Groningen, hierna ook te noemen appellant,

en

de examiner van het Master Research Project Chemistry, hierna ook te noemen verweerder,

inzake de uitslag van het Research Project, onderdeel van de masteropleiding Chemistry van de Faculty Science and Engineering.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van 3 november 2025 van de examiner om aan appellant het cijfer 1 toe te kennen voor het Research Project.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld tijdens een openbare zitting op 24 april 2026 waarbij appellant met kennisgeving niet is verschenen. Verweerder is verschenen in de personen van B, C en D, respectievelijk voorzitter, examiner en ambtelijk secretaris van de examencommissie Chemistry, Chemical Engineering and Life Science & Technology (hierna; de examencommissie).

III. Ontstaan en loop van het geding

Appellant heeft het vak Research Project afgesloten met het cijfer 1. Via het Centraal Loket Rechtsbescherming Studenten dient appellant op 2 december 2025 een beroepschrift in tegen deze beoordeling bij het College van Beroep voor de Examens (hierna: het College). Er vindt op 26 januari 2026 een schikkingsgesprek plaats. Een schikking komt echter niet tot stand. Vervolgens dient verweerder een verweerschrift in en is het beroep op zitting behandeld.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellant**, zoals neergelegd in het beroepschrift komt, samengevat, op het volgende neer.

Het Research Project omvat 45 ECTS en de beoordeling is opgedeeld in de onderdelen A, B, C en D. Om een voldoende eindcijfer te krijgen dienen deze onderdelen elk tenminste met het cijfer 5,5 te zijn beoordeeld.

Appellant heeft voor de praktische onderdelen A en B het cijfer 1 ontvangen. Het werk hiervoor is van augustus 2014 tot oktober 2025 gedaan. Appellant begrijpt niet dat hem destijds niet is verteld om te stoppen met het project. Toen was immers al duidelijk dat hij onmogelijk nog een voldoende kon halen als eindcijfer. Onderdeel C, de presentatie, heeft reeds op 19 april 2016 plaatsgevonden. De examinatoren hebben destijds ook niet tegen appellant gezegd dat dit onvoldoende was. Op 28 juli 2016 heeft appellant zijn draft van de thesis, onderdeel D, ingeleverd. Pas op 3 april 2017 ontving hij feedback. Er is hem toen ook niet verteld dat hij niet meer tot een voldoende kon komen. Hij werd geacht om de feedback te verwerken. Op 7 juni 2020 heeft hij zijn definitieve versie ingeleverd. Appellant ontving geen beoordeling en pas na tussenkomst van de examencommissie ontving appellant uiteindelijk op 6 november 2025 het eindcijfer 1. Appellant vraagt zich af of beide beoordelaars zijn werk wel apart hebben beoordeeld en of er overeenstemming was over het eindcijfer 1. Daarnaast heeft hij behoefte aan een schriftelijke toelichting op de beoordeling en vraagt hij het College om een onafhankelijke derde beoordelaar zijn werk en de gegeven beoordelingen te bekijken. Tot slot vraagt appellant om een uitleg waarom hem niet in een veel eerder stadium is gezegd om te stoppen met zijn project.

Verweerder heeft zich blijkens het verweerschrift en het verhandelde ter zitting als volgt verweerd. Verweerder stelt dat reeds in 2014 het werk van appellant met een onvoldoende is beoordeeld. Destijds werden “fails” niet regulier geregistreerd. De examencommissie heeft vergeefs naar aanleiding van dit beroep onderzocht of deze beoordeling dan wel een voldoende beoordeling, kon worden teruggevonden. Er is in ieder geval destijds geen cijfer of “fail” geregistreerd.

De examencommissie heeft de oorspronkelijke eerste beoordelaar opgedragen om alsnog het werk van appellant te beoordelen. Tevens is er een tweede beoordelaar aangezocht. Voor de beoordeling is gebruik gemaakt van het Assessment Form dat nu wordt gebruikt voor de beoordeling van master Research Projecten. Dit formulier is overgelegd en alle onderdelen zijn ingevuld door beide beoordelaars die tot het gezamenlijk eindcijfer 1 hebben besloten. Destijds werd dit formulier nog niet gebruikt en was er slechts één beoordelaar. Het beoordelingsproces was destijds ook anders en was niet opgeknapt in delen die allemaal afzonderlijk tenminste met het cijfer 5,5 moeten zijn beoordeeld om tot een voldoende eindcijfer te komen zoals nu het geval is. Een onvoldoende voor een van de onderdelen betekent dat het eindcijfer geen voldoende kan zijn. Het maakt in die zin dus niet uit of een onderdeel met het cijfer 1, 2, 3, 4 of 5 is beoordeeld, omdat een student het Research Project toch niet meer met een voldoende kan afronden. Destijds was er geen mid-term beoordeling zoals nu wel gebeurt. Er was voor appellant dus geen formeel go/no go-moment.

Prof. Browne heeft ter zitting toegelicht dat hij appellant destijds na het indienen van de definitieve versie bij een sportactiviteit nog een paar keer persoonlijk heeft gesproken. Tijdens deze gesprekken was duidelijk dat appellant wist dat zijn thesis met een onvoldoende was beoordeeld.

Gelet op het voorgaande verzoekt verweerder het College om het beroep van appellant ongegrond te verklaren.

V. Beoordeling

Wat betreft de inhoud van het beroep wijst het College erop dat het ingevolge artikel 7.61 lid 2 Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) moet toetsen aan het recht. Aan de orde is dan de vraag of een rechtsregel of rechtsbeginsel is overtreden. Een inhoudelijke toetsing of een afgelegd examenonderdeel terecht met een bepaald cijfer is beoordeeld, valt buiten dit toetsingskader. Het College kan zich dus niet inhoudelijk in de beoordeling mengen. Wel kan het College toetsen of verweerder op goede gronden tot zijn oordeel is gekomen. Hierbij toetst het College of sprake is van een zorgvuldig proces in de beoordeling.

Het College constateert dat tussen partijen niet ter discussie staat dat appellant reeds in 2014 is gestart met zijn Research Project en dat hij zijn definitieve versie in 2020 heeft ingeleverd. Beide partijen hebben geen beoordeling kunnen overleggen die in 2020 is gegeven. Het College stelt vast dat appellant pas vijf jaar na het inleveren van zijn definitieve versie aan de bel heeft getrokken, met als uitkomst dat de examencommissie aan twee examinatoren de opdracht heeft gegeven om het Research Project te beoordelen. Appellant komt op tegen deze beoordeling. Het Research Project van appellant is beoordeeld door twee beoordelaars die eensluidend tot het eindcijfer 1 zijn gekomen, waarbij gebruik is gemaakt van het Assessment Form dat nu binnen de opleiding gebruikt wordt voor de beoordeling van Research Projecten. Verweerder heeft verklaard dat het formulier niet is ingevuld op basis van herinneringen van jaren geleden, maar dat het ingeleverde werk van appellant is beoordeeld aan de hand van het huidige Assessment Form. Hiermee heeft verweerder deze beoordeling naar het oordeel van het College voldoende inzichtelijk gemaakt. Verweerder heeft uiteengezet dat voor alle onderdelen die vermeld staan op het Assessment Form een voldoende moet zijn toegekend om het project succesvol te kunnen afronden. Verder heeft verweerder toegelicht dat destijds de voortgang van het project van appellant moeizaam verliep en dat appellant hierover is ingelicht en ervan op de hoogte was dat de definitieve versie als onvoldoende was beoordeeld.

Gelet op alle feiten en omstandigheden komt het College tot de conclusie dat niet aannemelijk is geworden dat appellant in of omstreeks 2020 niet op de hoogte is gesteld van zijn onvoldoende voor de definitieve versie. Niet alleen de verklaring van Prof. Browne wijst erop dat appellant wist van de onvoldoende beoordeling, maar ook het aanzienlijke tijdsverloop tussen het

inleveren van de definitieve versie in 2020 en het verzoek om de beoordeling in 2025 is daarvoor een aanwijzing. Als appellant niet van de beoordeling op de hoogte zou zijn geweest, zou het in de rede hebben gelegen dat hij eerder aan de bel had getrokken dan 5 jaar na dato. Doordat in 2020 andere registratievoorschriften golden en bovendien sprake was van de corona-periode heeft de examencommissie de oorspronkelijke beoordeling niet meer kunnen achterhalen en is het Research Project van appellant door de examinatoren alsnog beoordeeld conform de huidige voorschriften. Deze gang van zaken is weliswaar ongebruikelijk te noemen, maar het College acht dit onder de gegeven (bijzondere) omstandigheden het meest haalbare. Er zijn daarom voor het College onvoldoende redenen om te oordelen dat de beoordeling van het Research Project van appellant onzorgvuldig is geweest. Daarom kan het bestreden besluit in stand blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellant ongegrond.

Aldus vastgesteld op 26 mei 2026 door mr. M. van den Bosch, voorzitter, mr. dr. J. Milaj-Weishaar en E.A. Verkouter, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, postbus 20019, 2500 EA Den Haag.